

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כחן

עורכי-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
איתן נבירול

הכתב הראשי:
אליהו כרמל

חברי המערכת:
יגאל גלילי, דוד הורוביץ, דודי ורד, רונן זוהר, אברהם חרמון, אוסר שאובר, משה לשם, אביבה סמל, עמנו קינו, שלמה פרץ, סילבי קשת

הצייר הראשי:
שמואל ברתור

מנהל מבצעים:
שלמה אדיר

עורך תבנית:
אהרון צור

צלם המערכת:
יהודה ועירא

עורך דפוס:
אריה אריאל

מנהל טעברה:
נתן רוז

רד גליקסון 8 תל-אביב. מען המברקים:
"עולמפרט" ת. ד. 136, 26785 26785.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ
דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204

אין המערכת מחזיקת עבוד תוכן המודעות. מלבד עבוד מודעות המתפרסמות תחת הכר"ת, "דו"ח לצרכן", "דו"ח לבוחר", "דו"ח לנסוע" וכו'. המודעות עלידי חברי המערכת נבדקות על-ידים. המודע, "דו"ח לבוחר" כולל מודעות ספקס מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכנו ולדעות המובעות בהן ושאינן משקפות ב"שום צורה שתיא את דעות המערכת

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.6' 22

גם התמונות הצבריות האפייניות שהופיעו בשבועיים האחרונים מעל עמודי העולם הזה, בכתבות המוקדשות למבצע זה היו פרי ידו של ארדה. על כל צץ הרעיון לבקשו לקבל על עצמו לשמש כצלם ראשי למבצע. אני שמח שארדה הסכים. על כן יוכלו עתה כל הצעירות המבקשות להציג את מועמדותן לתואר "צברית 1956", ואשר חסרה להן תמונה מתאימה, לגשת ל-

צלם ארדה

מצלמת יצחק ארדה, ברחוב פינסקר מס' 2, תל-אביב (מול קולנוע מוגרבי) ולהצלם שם לצורכי המיבצע. יצחק ארדה עצמו הוא אדם מעניין למדי. בשעה שלמד משפטים באוניברסיטה פולנית נאלץ להרוויח את לחמו, החל לומד צילום. גם בימי מלחמת-העולם כשנמלט מפולין ל"ברית-המועצות ועבד שם כפועל רכבת, לא הניח מקצוע זה. מאז בואו לארץ עבד עם אחיו, עד שפתח מצלמה עצמאית משלו. מבחינה אחת יסבול ארדה. כאדם הממלא תפקיד רשמי במיבצע, לא יוכל להגיש את מועמדותו של בתו, בת ה-17, שגם היא נראית כטיפוס צברי מובהק.

לבי ארדה, השם "ארדה" הוא מושג, דו"ש שני האחים יצרו סגנון מיוחד משלהם בצילום טיפוסים צבריים, בהתייחסות העובי דת ובקיר. לא היה כמעט מיפגש ארצישראלי אמיתי שהאחים ארדה לא צילמו את משתתפיו.

מכתבים

מדינת ישראל, תל-אביב. לשלום והפיוזים שהיא מוכנה לתת לפליטים. אורי רינפלד, רמת-יצחק. רק מדיניות חיונית ביחס לתנועה ההיסטורית החיונית ביותר של המאה הזאת — תנועת השחרור של עמי אסיה ואפריקה — עלולה להציל את נפשו ונשמתו גם יחד. טיפוס כר"ת ערבים אחרים, ביטול כל ההגבלות המידתיות, ויצירת מלכתיים ערבים על ארצות ארץ ישראל, הן כדרך של פעולות התאומות את החלטות האומות המאוחדות, את רוח זיבה ובאני דונג, ובאותה מידה את האינטרסים שלנו. יוסף ל. קריתיים

הגנים השמיני

העשירים... שהיטיבו בה לעשוק את המדינה, לא היה ככוחם להכות שכס אחד כשהיא עומדת בסכנה... עלינו לדאוג לזה שגם לא ימשיכו ב"מעשה המרמה וההסתוות שלהם... על כן אבקשם לקשר אותי עם שורת המגנרים (העולם הזה 949) ואתן גם אני את חלקי.

משה גרוסמן, קרית-שלום. ברצון רב. הכתובת: שורת המתנדבים, ע"י הסתדרות הסטודנטים, ירושלים. הקוראה יעלה וזונה (העולם הזה 950) טוענת כי התנדבות איננה חובה. ההתנדבות לקרן המנו היא שונה לגמרי מכל התנדבות אחרת. והיא בעייה חשובה הנוגעת לכל אחד מאתנו... אותו אורח המתקשר כיום על חשבון המדינה והנפגע מלתי רום לקרן המנו, עלול יום אחד להיות פליט מנוגע.

יוסף דיין, תל-אביב. אשרי הקול המקיס שערוריה...

במחילה מכבודכם, הפסקו את האמרים ו"הרשימות" השגורות על אנשים המתחמקים מתש"ל לום או מתרומה לקרן-המנו. אין איש צריך ל"חייב מ" שהוא פרטי לתרום לקרן או מבחינה משה סיני, חיפה

בספה עטרה (בין השעות 8-8 בערב) שואלים למה אתם קוראים למשתמשי קרן המנו הגנים השמיני. למה לא לקרוא להם משפחת רחב ה"זונה מיריון?

ניאל אמיתי, חיפה. ואת רחב הזונה, ואת בית אביה, ואת כל אשר לה החיה יהושע, ותשב בקרב ישי ראל עד היום הזה...

אף כי אין בפרסום "הרשימה השחורה" בכתי"ת גילוי-אמריקה לגבי הציבור הרחב על טיב אופיו של ציבור סרטני זה, הרי מהותה הרשימה ככל זאת סנסציונית, אולם, ברכיב עם פרסום עורבא מבישה זו נמצאתם מותרים את מטרותם בצירו האחריו של הגילוי, במסדר האופנה. שמא תאמרו לי לאינו שכיח משתייכות נשים אלו ה"חובשות" לראשן את "ברט הנמר" או "הלכה ה"שעיר" ולובשות שמלות, "הימפוטיות" אחרי ה"צורח" האין ככך פרסומם של בנדי-מותרות אלו לטובת נשיהם-פרסום, שהן בלבד יכולות להרשות לעצמן לדכוסם זה?

יעקב ויינש, תל-מנד. שמעתי שהקצינו רבע מליון לירות לקרן ה"הנה על קסטנר, שרת ושות'". אני מציע להעביר סכום זה לקרן המנו!

יוחנן תלמי, צפת. האם השחיתות במדינה היא נחלת הפקידים, שליחי המנדטים, ובקלי הקריזולרים בלבד? האם אין התופעה הברברית המרכזית במשך שנות קיום המדינה — תהליך הקיטוב המעמדי? עומד אני תמה ומשתומם כיצד עתונכם, ה"מתמיר ענות ולהתנות דרך לנוער הממלכת, מרוקן לגמרי מכל תוכן סוציאלי...

אברהם בן-צור, צה"ל

הספיריטואלי מקדש את האמצעים. בכל שייכיו המדינאים לבלבל את מעשיהם, לא יביאו שלום לארץ, כאשר אמת החיים נעלמת מהם ואינם יורעים לא את הדרך ולא את המטרה... עליכם לערוך חקירה יסודית, להיות נוכחים בסיואנסים ספיריטואליסטים... להיפגש עם ספיריטואליסטים שאינם משתעשעים בספיריטואליסטים רואים אותו כמסתר אלא כאמצעי ל"מטה גדולה יותר שאנו יכולים לשער...

יהודה כרמלי, בני-ברק. הינבא אל הרוח, הינבא, בן-אדם...

השניה מיובן. בעמוד הפנימי של (העולם הזה 950) אתם שר אלים במה לבחור — בחתיכה חלוצית או בחתיכה הוליוודית? אני מרגיש כמו נידון למתח. אי לזאת אני בוחר לי את השניה מלמעלה, צד ימין. שמחה שחור, חולון

סחתי"ן. הכתבה על הצברית עברה על המשוער. להעולם הזה אורי צברי מובהק. עד כמה שאני מכיר והי כרתי צבריות, כמעט ולא פגשתי, לצערי, בעלות אופי כמציין במשאל, אשמח מאד אם תסכים צברית, והושבת את עצמה לבעלת אופי צברי, לקבל על עצמה משימה חלוצית: לשנות את דעי השליטת על הצבריות.

יצחק לוד. המאמר והתמונות על צבריות 56 היו נהדר! רות! זה מרפא בהחלט את הנוער הישראלי ה"חולה במחלת המודרניזציה..."

אוריאל פלטי, חיפה. חוקק? היכן ה? רבים מאד שואלים על מקומנו הניאונריס במפה ומעטים הם היועצים זאת. ואף על פי כן מניעם הם אליו שבועותכם מדי שבוע בשבוע (מכתוב), הם הנוכח לא שכח לשלם כתובת הספרים חזב של כמה חורשים!...

החיות הצבריות הפסיעות. סברותינו שהבחינה תהיה קשה לשופטים. המדובר הוא לא רק במת"ת הטבע, אלא גם באישיות שלא רבות הקפידו לטפחה.

שולמית תבורי, חולון. היות ושם משפחת אבי כחן, הרי חזקה עלי שאף אני הנני כחן. ועובדה זו הינה מפתח לצי רות, יסורים וחרימות שנתקלתי בהם עד עתה ועוד עתיד להתקל בהם על כל צער ושעל כהל-ישראל.

יוסף ארדה. יום אחד ביקרתי בכות-שעיר, נכנסתי לכל יום יום הניאונריס הצעיר בכל הכובים והקב"ל, לרבות מערכת מספר 20, (העולם הזה 939) לא כל תקלה יפגע. עד שאני מחליץ נפשי ונוי עי מתוך נכחי ההיסטוריה, נתקלתי ב"עני מנהל העבודה בשאלה: "האם אתה כחן?" אני אורי מר: "כן", כי אין לי מה להספיד. אך נפל"ת המלה מפי ובעבר משתכלת בי כל עתה ה"היורים כאוות מוכרם ככל מושע מועד שאין לו תקנה.

מאיר כהן, פתח-תקו. יתנחם הקורא כחן: הכוכים שביקר חד"ל לשמש קברים מאז נשדדו והורקו לפני דורות רבים.

תמונתה של ליונסקי

...עמדתה השחזנית של האידיאליסטית כנורש, אסתר ליונסקי (מכתבים), העולם הזה 950) דרכה לי על העצבים... אני משוכנע שהיא חפשה ב"גרות את המשפט האידיאלי (יורח תמים לימפתי שרדה)" בשיריו של נתן מכה... שאלתה מה פירוש של המלה "נתונים", היא שיא הצביעות! היא הבינה יפה את השאלה, ועובדה שבחנה ב"תמונה המימפסית ביותר...

יוש, חיפה. אינני יודעת מה בונתו של הקורא מן (העולם הזה 949) "נתונים" של אסתר. על כל פנים אם הוא מתכוון ליוסי, אין בה מכל זה...

פנינה חזיפאית. ומה עם תמונת הקוראה פנינה?

זאת עצמי! אסתר ליונסקי: בנשם אלה, שי תרוץ החוצה תחת מבר הרביבים תוך אלק ואחת ברכות, ובין רכבה ברכה שלא תשכח את ה"אימרה המאלפת", לא לעולם חוסן". יתכן וזה יצנן אותה במקצת.

אליהו ג. פתח-תקוה. או יתנחם אותה בדלקת ריאות.

מננו חלוצי

אינני מסכים לדבריו של ראובן איינהורן (ה"עולם הזה 950). החלוציות איננה בתל-אביב ולא בחיפה. היא נמצאת בכלל ירושלים בישובי ה"ספר, בלבבות צעירים וזקנים, בידים מיוכלות מעובדות הקרקע; בעיניים נעצמות אחרי ליל שמיר רח בנכול הספר; בתרומת מעיטיו יכולת לקרן המנו; בהליכה מה העיר אל הכפר. אבל בשום פנים ואופן לא בתל-אביב, שם נמצאים אנשי "להם זה לא איכפת".

להליו אין זמן לרקוד סנוג. מנחם שחרצברג, רמת-חם

מלבד הורה, כמובן, או צ'רקסיה, קראקו"ב"אק וכו'.

לשתי הבנות המתלוננות על חוסר התכלית של הנוער (העולם הזה 947, 948), אני מציע לבקר בחוות הבוקרים ב"תנין", ולהיחזקת אם חסרה תכלית בחיי בוקרי לכיש!

בוקר, בית-לר. זכ"ל.

רשימתם "וכר צנחנית לסכירה" (העולם הזה 945) וכן פרסומים על משתמשי קרן-המנו מוכיחים כי הניע זומן (ברוך חזקית, אם אפשר) ל"קצץ כמה ראשים, או לפחות להושיב כמה מ"נציגיה המפוארים של חלאת-המין האנושי ב"בתי-סוהר, האם אין אפשרות, זולת פרסומם, לעשות דין בשלשל ומרעיו?

נדמה לי כי אילו חנה (סנס) היתה חיה, היתה נמצאת כיום קרובה יותר ל"ירחנה", מאשר לי כל מקום אחר. מרוע אין מניע קולה של אם שהם לרשות הרבים (כמו שהניע בעת המשפט שנה הסתיים), מרוע מחשה אחיה? מי מוסמר יותר מהם להרים קול, לעורר ולהתור?

חנן הישראלי-פרדס-חנה. המבדוי בין רת לשחיתות

הרשימה "למי צלצלו הפעמונים" על התכונה בליל חג הסוד (העולם הזה 950), לא היתה צריכה להופיע במדור רת. היות מתאים יותר אילו הופיעה במדור שחיתות. כי השחיתות איננה מצ"ממצאת רק במעלות וניכוח. הדרגה הבוהיה ב"יותר של השחיתות היא זו של אדם המטמא את רוחו הלאומית, הופכה למרדס בפרטיות על ידי נסיונותיו להיטעם ולהתבלבל ברוח הסטרא-אחרא של הנונים.

הסביבה אתי, איפוא, ששיבוש ענק קרה כשי-החלפתם את היוצרות ולא הברלסם בין רת כשי-שחיתות!

יצחק הללי, ירושלים. ספירת הנוצרים מחילה מאז חור ישו עם מרים ממצרים — והוא אז בן שלוש — ולא של תאריך לידתו. לכן עברו 1958 שנה מלידתו של ישו. ולא 1956 כפי שצויין בכתבה.

יוחמיל אבנון, רמת-גן. מה מרקיד את יוסיופון?

בוקר אחר עשיתי בעקבות קיבלי הריקה לעבר כסתי. פגשתי ביריד מירדי, שלמרות ה"רובה התנונה של דל-אוראנונים שאנר לו ב"כרס, צעד אף הוא לאותו מקום ולשם אותה מטרה עצמה.

כספית רבן השולחנות הריקים, אולם, תושב קבע אחד, מן הסתם נאמן לכסית כלאחר-כך אחריו. נמצא, שם, נלוי יודוע — יוסיופון (העולם הזה 945). ידיו יכולות להתהלל שרידים אנו, על-כ"פנים, אורמים אנו זה לזו שלום, אם כי אני היא המקרימה שלום תמיד (עניין של גיל וחילון טוב).

לא עברו דקות רבות וקול עז וצורם של כסא מזוז לאחור נשמע ברחם. יוסיופון התנשא כי "כ"א, צעד לעברי, וכברנו שהניע לשולחנות ה"ר צא מטבע בת מאה פרטום מכיסו, שלמרות ה"השולחנות ואמר: "בואו נשחק במשחק מעניין מאד. סוקר תורכי". ידיו ואני הרמנו בנות עינונו בהפתעה רבה, "כל אחד ישים עשרה נרשים על השולחן". המשיך יוסיופון. עשינו כאשר צונו. "עכשיו", אמר יוסיופון, "נחזיר מספר עד עשר". לא חיתתי הרבה, "תשע!" צעקתי בקול גדול ו"הניני. לרנע נשתררה דממה. "עשר", אמר יוסיופון פון וגרר אליי את כספנו.

הכל צחקו. גם אני.

בתיה אביטל, רמת-גן. מהיכשת החמישית

מה קרוב לשנתיים נמצא אני פה באוסטרליה ולעתים לחקות מקבל אני את עתונכם (שבישראל הייתי קורא הקבוע). באחד הגיליונות מצאתי שאלון לקוראים... קלוב שלם קורא כאן את העתון. אני הנני ושבידאש הקבוע הישראלי לבני הנוער, כך שכל פעם שאני מקבל עתון הוא נכנס ישר לספריה המועדון וכל אחד ואחד מרבה לקראו.

מסר קיי, טיני, אוסטרליה. מקיר אל קיר

כקורא קבוע ובעל טק של העולם הזה הריני רואה כי תפוס: "שם נמצא אהבה וסוף ריבה התנח"ן הולך ומתנשע לגביכם. כששונאיו של העולם הזה הופכים לאוהביו ואף לקרוביה בשבן עז זה מוצאים את מבוקשם הן המפא"ייניקים הן החיורניקים ואף המפ"מניקים, וכל זאת בשל האוביקטיביות שלו.

יגאל ע, מגדל-אשקלון. העולם הזה 952